

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ (Λουκ. 6, 31-36)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Αγ. Σπυρίδωνα, στις 2/10/1988)

1. Προσοχή στις προτεραιότητες

Μας είπε ο Χριστός στο Ευαγγέλιο: «εάν αγαπάτε τους αγαπώντας υμάς, ποία υμίν χάρις εστί;». Τι το σπουδαίο κάνετε; Αυτό είναι κάτι που το κάνουν και οι χειρότεροι αμαρτωλοί, οι τελώνες, οι εκμεταλλευτές, οι πόρνες. Αν θέλετε να είσαστε δούλοι του Θεού, αν θέλετε να μετράτε για τον Θεό, να φροντίστε να αποκτήσετε αγάπη «ανώτερης ποιότητας», αγάπη παρά πάνω από εκείνη που έχουν οι δολοφόνοι και οι κακοποιοί.

Μας λέγει δηλαδή ο Κύριός μας, ότι η αγάπη είναι το γνώρισμα του καλού χριστιανού, ότι είναι η αρετή με την οποία ο άνθρωπος μπαίνει στην Εκκλησία. Όλοι βέβαια μπαίνουμε στην Εκκλησία δια του αγίου βαπτίσματος. Αλλά εξακολουθούμε να παραμένουμε ουσιαστικά, με τον πόθο μας και με την προσπάθειά μας να γίνουμε εσωτερικά, ψυχικά, «εικόνα και ομοίωση του Θεού». Γιατί όταν αφήσουμε τον εαυτό μας, τις πράξεις μας και τα συναισθήματά μας, να μην είναι όπως τα θέλει ο Θεός, τότε όσο και να το λέμε, δεν έχουμε πια σχέση μαζί Του.

Ξέρουμε ότι ο άνθρωπος κινδυνεύει σωματικά ψυχικά. Σωματικά, κινδυνεύει όχι μόνο από μια σφαίρα, ή από ένα σεισμό, αλλά και από κάτι ασήμαντο.

Γι' αυτό παίρνουμε προληπτικά μέτρα για να προφυλαχτούμε από κάθε τι που θα προκαλέσει κακό στο σώμα.

Πόσο θα θέλαμε να υψώσουμε, γύρω από τον εαυτό μας προστατευτικό τείχος που θα μας εξασφαλίζει από τον θάνατο του σώματος! Αλλά για να σκεφθούμε πόσο ανόητοι είμαστε. Γιατί για μεν το σώμα, χαλάμε τον κόσμο για να το προστατεύσουμε από τον θάνατο και από κάθε κακό, παρότι το ξέρουμε ότι αν δεν πεθάνουμε νέοι, θα πεθάνουμε οπωσδήποτε λίγο μεγαλύτεροι. Για την ψυχή μας όμως που είναι πολυτιμότερη και δεν θα πεθάνει ποτέ αδιαφορούμε.

Τι είπε ο Χριστός; «Τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο να κερδίσει τον κόσμο όλο», να τον έχει υπηρέτη των επιθυμιών του και συνεπώς από εκεί και πέρα να ζει «ζωή και κότα»; Τι θα τον ωφελήσει τον άνθρωπο να τα έχει όλα από

σωματικής απόψεως, «και να ζημιωθεί την ψυχή του; Τι θα δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχής του;». Πόσο θα την πουλήσει και με τι θα την αγοράσει; Τι ανοησία κάνουμε όταν πουλάμε τον ατίμητο θησαυρό μας και όλη τη ζωή μας για πενταροδεκάρες;

2. Η διδαχή του αγίου Κοσμά του Αιτωλού

Ασφάλεια για τον άνθρωπο και για την σωτηρία της ψυχής του, είναι η Εκκλησία. Λέει ένα τροπάριο: «Αυτός -δηλαδή ο Χριστός- εστιν η πέτρα» πάνω εις την οποία ωκοδόμησε ο Θεός την Εκκλησία Του. Και όποιος είναι μέσα στην Εκκλησία, όπως η Εκκλησία είναι επάνω στην πέτρα, ασάλευτη, έτσι θα μείνει και αυτός ασάλευτος και ασφαλής. Γιατί η Εκκλησία είναι το ωραιότερο προστατευτικό τείχος για την ψυχή μας.

Στην Εκκλησία μπαίνουμε με το βάπτισμα, αλλά βγαίνουμε όταν ξεχνάμε την αγάπη. Ποιά αγάπη; Την αληθινή αγάπη. Υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι αγαπούν. Ποιόν αγαπούν; Τον γείτονά τους, γιατί τους δανείζει ένα μηχάνημα, τρόφιμα, λίγα χρήματα. Αλλά στην περίπτωση αυτή ισχύει: «Εάν αγαπάτε τους αγαπώντας υμάς ποία χάρις υμίν εστι;». Και οι αμαρτωλοί κάνουν το ίδιο. Ποιούς πρέπει να αγαπάτε, για να είσαστε εικόνες του επουρανίου Πατρός; Να αγαπάτε τους «μη αγαπώντας υμάς». Εκείνους από τους οποίους δεν περιμένετε αμοιβή και ανταπόδοση. Αυτή είναι αγάπη, αυτή είναι καλοσύνη!

Και μάλιστα, τονίζει ο Χριστός, να αγαπάτε εκείνους που σας «σκάζουν», εκείνους που σας βλάπτουν, εκείνους που σας ζημιώνουν. Εκείνους για τους οποίους μέσα στην ψυχή σας αισθάνεστε να επαναστατούν τα συναισθήματά σας, εναντίον τους. Αυτούς, να πείσετε τον εαυτό σας ότι πρέπει να τους αγαπάτε.

Αν λοιπόν θέλεις να είσαι άνθρωπος του Θεού, πρέπει να επιβληθείς στον εαυτό σου, να πετάξεις μέσα από την καρδιά του κάθε μίσος και αντιπάθεια και να έχεις αγάπη, καλοσύνη και συγχώρηση.

Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός έλεγε την εξής ιστορία:

Ήρθαν μια φορά να εξομολογηθούν δυό άνθρωποι, ο Παύλος και ο Πέτρος. Ο Παύλος ήταν πολύ καλός άνθρωπος. Έκανε έργα θεάρεστα. Εκκλησιαζόταν τακτικά. Έχτιζε Εκκλησίες. Έκανε προσευχές και νηστείες πολλές. Έκανε ελεημοσύνες. Ήταν σε όλους χρήσιμος. Αλλά βρέθηκε κάποιος που τον έβλαψε, και αυτόν τον άνθρωπο πια δεν θέλει με κανένα τρόπο να τον συγχωρέσει. Του έβαλα, λέει ο Άγιος Κοσμάς, επιτίμιο να είναι αφορισμένος και

αναθεματισμένος για πάντα.

Εξομολογήθηκε και ο Πέτρος και είπε:

-Εγώ, παπούλη, έκανα όλες τις αμαρτίες του κόσμου. Έχω σκοτώσει, έχω μοιχεύσει, έχω βλαστημήσει, έχω κάψει Εκκλησίες, έχω ληστέψει, έχω κάνει πολλά κακά. Τι να σου λέω.

Τον ερωτώ:

-Μετανοείς για όλα σου τα αμαρτήματα;

-Μετανοώ.

-Τους εχθρούς σου τους συγχωρείς;

-Τους συγχωρώ ο,τι και να μου έχουν κάνει με όλη μου την καρδιά.

-Τον ευλόγησα και του έδωσα την άδεια, μετά από λίγες ημέρες, να κοινωνήσει.

Ρώτησε ο Άγιος Κοσμάς τους ακροατές του: «Καλά έκανα;».

Πετάγεται ένας και του λέγει:

-Όχι, παπούλη, δεν έκανες καλά. Γιατί τον άνθρωπο με τα τόσα καλά και με τις τόσες αρετές, που για ένα δικαιολογημένο λόγο δεν θέλει να συγχωρήσει έναν παλιάνθρωπο, που εδώ που τα λέμε δεν αξίζει συγχώρηση, τον άφησες ασυγχώρητο και αφορισμένο. Πώς λοιπόν λες ότι έκανες καλά;

Απαντάει ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: Ακούστε να σας πω. Έχουμε δυό μεγάλα σακιά αλεύρι. Τα παίρνουμε και τα βάζουμε στην σκαφίδα. Βάζουμε και λίγο προζύμι τα ζυμώνουμε, και με το προζύμι ζυμώνεται όλο το αλεύρι και γίνεται ψωμί.

Φανταστείτε τώρα μία άλλη εικόνα. Έχουμε ένα τεράστιο σωρό ξύλα. Παίρνουμε μια σπιθούλα, βάζουμε φωτιά σ' ένα φρυγανάκι και μετά βλέπεις ολόκληρο το σωρό, τόνους ξύλα και λαμπαδιάζουν.

Ε, λοιπόν. Όπως λίγο προζυμάκι «ζύμωσε» ολόκληρο το αλεύρι, έτσι και η μνησικακία ζύμωσε όλα τα καλά έργα του Παύλου και τα έκανε αμαρτία. Και όπως η μικρή σπιθα έκαψε όλο το σωρό το ξύλα και δεν άφησε τίποτε, έτσι και συγχώρηση που δείχνει ο Πέτρος έκαψε και εξαφάνισε όλες τις αμαρτίες του.

Προσέξατε αδελφοί, συνεχίζει ο άγιος Κοσμάς. Ο Θεός μάς θέλει τέλειους

στην αγάπη. Όχι να ψευτοαγαπούμε. Όχι δηλαδή ψιλικατζίδικες καταστάσεις. Τι είναι η τέλεια αγάπη; Να αγαπάς τους εχθρούς σου. Να τους αγαπάς έτσι, ώστε να γίνονται αδελφοί σου. Δεν πρέπει η αγάπη μας να είναι αγάπη σαρκική.

Έχετε με κάποιον φίλια; Σε αγαπά; Αν πεθάνει τι κάνεις; Κλαις. Λυπάσαι.

Έχεις κάποιον εχθρό; Αν σκοτωθεί τι κάνεις; Χαίρεσαι που σκοτώθηκε; Πολύ άσχημα κάνεις.

Γιατί μπορεί για τον φίλο η ζωή να του ήταν όχι μόνο άχρηστη, αλλά και ζημιά. Και για τον εχθρό σου ο θάνατος μπορεί να του ήταν ωφέλεια, και εσύ χωρίς να το καταλαβαίνεις «την χαίρεσαι». Κανείς δεν ξέρει αν είναι ωφέλιμο να διατηρηθεί η επίγεια ζωή μας και τι μας περιμένει. Μήπως μείνουμε στο κρεβάτι τον υπόλοιπο χρόνο παράλυτοι; Βέβαια η ζωή κατά Θεόν είναι πάντοτε ωφέλιμη. Να αγαπάτε, λοιπόν, τους εχθρούς σας έτσι ώστε να τους κάνετε φίλους σας και αδελφούς σας. Να τους αγαπάτε έτσι, ώστε να έρθουν γυρεύοντας να σας κάνουν φίλους. Έτσι μας διδάσκει ο Εσταυρωμένος Κύριός μας. Τι είπε όταν ήταν στο Σταυρό; «Πάτερ, άφες αυτοίς ου γαρ οίδασι τι ποιούσι».

Δεν είπε, δός' τους χρόνια πολλά, η δός' τους υγεία, αλλά είπε «άφες αυτοίς». Δηλαδή ο Χριστός με μια προσευχή γεμάτη από ευσπλαχνία, παρακαλεί τον Πατέρα Του να τους απαλλάξει από τον αιώνιο θάνατο.

Πολλοί από αυτούς πίστεψαν μετά και συγχωρήθηκαν γιατί έχυσαν το Αίμα του Χριστού. Σταύρωσαν τον Χριστό, έκαναν την μεγαλύτερη αμαρτία και συγχωρήθηκαν. Γιατί πίστεψαν; Επειδή γνώρισαν πόσο μεγάλη είναι η αγάπη Του. Γιατί επικράτησε ο χριστιανισμός στον κόσμο; Γιατί κατάλαβαν οι άνθρωποι, πόσο εξευγενίζουν τα διδάγματα του Χριστού τον άνθρωπο, και πόσο τον εκμηδενίζουν και τον εξευτελίζουν τα πάθη.

3. Τα αγαθά κόποις κτώνται

Αν θέλουμε να είμαστε καλοί χριστιανοί, ας φροντίσουμε να αποκτήσουμε αγάπη. Η αγάπη είναι αρετή. Άμα θέλεις, κοπιάζεις και αποκτάς.

Πώς κοπίασαν μερικοί Άγιοι;

Να πάρουμε παράδειγμα τον Άγιο Διονύσιο. Μπήκε μέσα στο σπίτι του ο φονιάς τού αδελφού του, αλλά αυτός τον συγχώρεσε. Πόσο πόνεσε συγχωρώντας τον

φονιά του αδελφού του; Ο Θεός ξέρει. Γιατί αγίασε; Επειδή για το θέλημα του Θεού πόνεσε!

Γιατί τιμάμε τους Αγίους μάρτυρες; Διότι πόνεσαν για το θέλημα του Χριστού!

Είπε ο Χριστός: «Γίνεστε οικτίρμονες». Φροντίστε να αποκτείστε και σεις καλοσύνη και θα γίνετε υιοί του Θεού του Υψίστου.

Και τότε θα έχουμε την βεβαιότητα, ότι βρισκόμαστε μέσα στο απόρθητο κάστρο της σωτηρίας, την Εκκλησία Του. Και είμαστε όμοιοι με τον επουράνιο Πατέρα μας, και σαν όμοιοί Του, θα είμαστε άξιοι να καθόμαστε κοντά Του. Αμήν.-